

Dahlgaard: Det ærede Medlem, der nu talte, mente, at de kommunale Organisationer ikke ansaa det for tvungende nødvendigt at gennemføre Folkeregistre. Det, der foreligger, er, at disse kommunale Organisationer ud fra den samme Sparetrang, som det ærede Medlem har, ønsker Folkeregistrene gennemført. I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Blang, at han skuffede mig ikke saa lidt i Dag, idet han først udtalte, at her var saa sandt Administration nok i Landet i dette Øjeblik; paa Grundlag af denne Udtalelse havde jeg da ventet, at det ærede Medlem med Glædesudbrud havde kastet sig over § 3 i Lovforslaget, som lægger Administrationen ind under allerede tilstedeværende Embedsmænd. Det gjorde det ærede Medlem imidlertid ikke. Jeg skal overfor det ærede Medlem oplyse, at jeg tænker, at de Opgaver, der kan foreligge for det ærede Medlem med Hensyn til disse Meddelelser, vil andrage 2—3 Breve i hver Uge, og jeg kan ikke tænke mig, det vil overstige det ærede Medlems Evtne. — Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Carlsson-Skiødt, at naar han betvivlede, at man her i Landet overhovedet kan faa Anmeldelser om Flytning frem, at man overhovedet kan følge de Alimenter og Skatterestanter og alle andre, der nu undrager sig ved Flytning, saa er det en ejendommelig Tvivl, da man i de allerfleste europæiske Lande har Erfaringer for, at man kan det. Hvorfor i al Verden skulde man saa ikke kunne det i Danmark? — Endelig vil jeg til den højtærede Minister sige, at det gør mig ondt, at han paa eet Punkt gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, idet Ministeren begyndte med en Udtalelse rettet til mig, der kunde give mig Grund til at tro, at den højtærede Minister mente, at det var et særlig sagkyndigt Foredrag, jeg havde holdt i Dag. Det var det imidlertid slet ikke, og hvis jeg ikke kendte den højtærede Ministers almindelige Grundighed i alle Lovgivningsanliggender, han beskæftiger sig med, vilde jeg have optaget hans Udtalelse som Udtryk for, at han ikke havde det store Kendskab til dette Spørgsmaal, som jeg selvfølgelig nu ved, han har. Dernæst skal jeg sige, at det er ganske rigtigt, at Indførelsen af Folkeregistre ikke vil lægge Indførelsen af Sognebøger Hindringer i Vejen. Det er ganske klart; selvfølgelig kan man indføre Sognebøger bag efter. Men det turde være lige saa klart, at i det Øjeblik, man skal indføre Folkeregistre, har vi det rette Øjeblik til at overveje, om den almindelige Registrering af Fødsler, Ægteskaber og Dødsfald skal foregaa ved en særlig Institution som Folkeregistrer-

gen, eller, hvis man ikke ønsker det, at overveje, paa hvilken Maade det rette Samarbejde, det Samarbejde, der giver mindst Ulejlighed for Befolkningen og den mest rationelle Administration af Registerne, kan ordnes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning foranlediget af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte angaaende min Bemærkning om et Samarbejde med Pressen. Ministeren vilde gøre gældende, at denne Villie til Samarbejde altid har været til Stede hos Ministeren, men Ministeren vilde saa hævde, at man har gjort den Opdagelse, at Samarbejdet med Pressen fra Pressens Side navnlig gik ud paa at faa saa mange Annoncer som muligt. Naar det Krav kom frem fra Pressens Side, at man ikke altid kunde modtage, hvad der udgik fra Ministerierne, i Teksten, saa ved den højtærede Minister nok, at det var under den Situation, hvor der daglig blev udsendt halve eller hele Spalter vedrørende forskellige Bekendtgørelser, der virkelig var Annoncestof og ikke Tekststof. Men her er der Tale om at indføre en Reform, som jeg i hvert Fald erkender, har stor Betydning, men som synes at kunne strande paa manglende Interesse — vi har allerede her i Dag set noget deraf fra to ærede Medlemmers Side, eller rettere hos eet æret Medlem drejer det sig om manglende Interesse, medens det andet ærede Medlem vil lade Sagen strande af Magelighedshensyn. Og ude i Befolkningen findes der mange Steder manglende Forstaaelse, som bevirker, at man ikke der kan modtage en saadan Reform med Villie. Jeg tror da, at den højtærede Minister ved at lade Ministeriets Embedsmænd give Meddelelser i en mere læselig Form, end de mange Gange faar gennem de Uddrag, der bliver sendt gennem Ritzaus Bureau, lettere vil kunne bibringe Befolkningen en mere populær Fremstilling af Sagen, som er ønskelig for derigennem at kunne faa den rette Forstaaelse. Det er denne Henstilling, jeg har gjort, og jeg haaber, den højtærede Minister vil være enig med mig i, at adskillige af disse Meddelelser, der udsendes, er ikke blot ikke underholdende, men ogsaa saa stive, at man mange Gange gyser tilbage for at læse et saadant længere Udtog, som man faar fra Ritzaus Bureau. Det er muligt, at en Henstilling